

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Frequenti circa Christum passum exercitatione, posse ad eam transformationem perveniri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Christi crucifixi: uti mox pluribus cum Seraphico Doctore explicabimus.

Atque in hoc jam illa consistit suprema & rara, sed tamen concessa non paucis, nec proinde pio ac sedulo Aspettu desperanda, Christianæ virtutis ac perfectionis confirmatio.

§. 2.

Frequenti circa Christum passum exercitatione, posse ad eam transformationem perveniri.

Hic igitur fructus cum primis excellens efflorescit deinde ex ea, quam non immerito tantopere commendamus crebrâ & assiduâ circa Domini nostri passionem exercitatione: quod nunc jam pluribus declarabimus, & aliquâ severitate, seu ratione stabiliemus.

Primò enim S. Bonaventura parte 1. Stimuli cap. 4. in hac ipsa exercitatione agens, inter varios fines, quos spectare debeat pius Exercitator, ait quinto loco contemplandum esse passionem Christi, ad cordium nostrorum resolutionem & perfectam transmutationem in ipsum. Quod tunc (subdit) quando homo non solum imitatur, comparatur, amiratur & exultat, sed etiam totus convertitur in Dominum nostrum JESUM Christum crucifixum; ita ut exiens ex se, & abstractus ab omnibus, nihil videat aut sentiat intra se ipsum, nisi Christum crucifixum, illusum, exprobratum pro nobis.

De vit. spir. sub finem. bus consentaneè S. Vincentius: Oportet (inquit) quod veritas te totum & reclines super brachia JESU Christi prope rimi, vilissimi, & impropere, despecti & mortui propter te, usquequo tu sis mortuus in omnibus sentimentis tuâ humanis. JESUS Christus crucifixus vivat in corde tuo, & in tua anima & totus transformatus & transfiguratus cordialiter sentias te, ut nunquam videas, nec sentias, nec audias, nisi ipsum quem stantem in cruce, propter te mortuum & suspensum.

At parte 2. cap: 8. veluti hanc ipsam transmutationem in se expertus, in hunc modum loquitur S. Bonaventura: *Anima mea amore liquefcit, & extra se exit, & in DEUM tota se diffundit, proprium locum relinquit, & in DEUM currit, absorbetur à DEO, & obliviscitur sui.* Tum verò: *O amor (exclamat) quid tibi tribuam, qui me fecisti divinum? Vivo ego jam non ego, vivit verò in me Christus.* Inenarrabilis est virtus tua, ô amor! qui lutum in DEUM transfiguratur. Denique parte 3. cap: 2. ex professo inquirens: qualiter possit homo mutari in DEUM, quàmque id sit homini gloriosum, utile, delectabile: *Tunc (inquit) homo se ipsum commutat in DEUM, quando eligit & diligit se odiri, & solum DEUM diligere; & circa nihil aliud vult affici, nisi solum circa DEUM, ille solus in suo jacet affectu, & de nihilo curat nisi de ipso DEO, & totaliter sicut, quomodo per se vel per alios honorificetur Dominus DEVS suus.* O commutatio desiderabilis! Nam certè iste vulnere peccatorum in Christi vulnere commutavit, & mentis fatiditatem in Dei bonitatem, suam nequitiam in Dei clementiam, amaritudinem cordis in dulcedinem Creatoris. Nam totus est in DEUM, vel DEI, & nihil nisi DEVM requirit. Cor suum plenum est ipso DEO, se exiit, & DEVM induit: & quæ sequuntur. Quæ quidem plulcula, eò tamen referre visum est; quòd hinc appareat, etiam in hac vita mortali posse hominem quodammodo in DEUM transire & commutari; atque ad id, hanc ipsam, qua de agimus, in Christum crucifixum transfigurationem, viam pandere atque munire.

Secundò: Igitur ex mente S. Bonaventuræ, atque (ut arbitror) ex propria etiam ipsius experientia, potest quis sedulâ atque assiduâ passionum Christi meditatione, paulatim in ipsum Christum crucifixum transformari, & (quod etiam externâ specie S. Francisci Assisnati contigit) sensuum affectuumque conformatione, vivam illius imaginem representare. Hinc enim etiam idem S. Doctor alibi Vir-

Bbbbbz

ginem

De perf. vi-
ta c. 6.

ginem Christo devotam ad id adhortans, simūlq; viam et
rationem quā id consequi possit, ostendens: *Accede ergo
tu* (inquit) *pedibus affectionum tuarum ad JESVM* vulnera-
tum, *ad JESVM spinis coronatum*, *ad JESVM patibulo crucis*
affixum; & cum *B. Thoma Apostolo*, non solum intus in ma-
nibus ejus fixuras clavorum; non mitte manum in latus ejus, sed
totaliter per ostium lateris ejus ingredi usq; ad cor ipsum *JES-
VM*, ibiq; ardentissimo amore Crucifixi in Christum transfigu-
rata, lanceā precordialis dilectionis transfixa, gladio intus
compassionis transverberata, nihil aliud queras, nihil aliud de-
sideres, in nullo alio velis consolari, quā ut Christo tu passio-
commori in cruce. Et tunc cum Apostolo exclames, dices:
Christo confixa sum cruce. Vivo ego jam non ego, &c. Sic ille.

Epist. 6.

Tertio: Et sanē si Stoicæ Philosophiæ præceptis, et
mores conformandos, totūmq; hominem commutandos,
ea vis inerat (quantum sibi quidem experiri videbatur Seneca)
ut is ausus sit ad Lucilium suum scribere: *Intelligo, Lucili,*
non emendari me tantum, sed transfigurari; quod videlicet
assiduo studio contentioneq; virtutis, eam in se perfec-
tifieret intus affectionūq; mutationem, ut in alium hominem
quodammodo transisse videretur. multo id magis efficiet
Philosophia Crucifixi, & in vitam morēsque nostros, cum
divino illius auxilio transfusa disciplina; ut deposito veteri
homine, in novum hominem hoc est, in ipsum Christum crucifixum,
transfiguremur et transformemur; non externā, inquam, figurā
duntaxat eum representantes, per quandam cum viro dolorum,
rerum externarum nuditate, & malorum extrinsecus adve-
nientium perpeffione, similitudinē; sed ipsā quoque interio-
riore formā, hoc est, animā & spiritum, per cogitationum
sensuum, desideriorum, omniumq; animi motuum confes-
sionem, in ipsum transeuntes. Veluti de se testantem audi-
mus, non jam è Stoicorum porticu, sed è tertio coelo hinc
Philos.

Philosophum, nihil tamen scientem inter nos, nisi JESUM, & hunc crucifixum. Nam dum ille scribens ad Galatas sese ait Christo crucifixum; quid aliud sonat, nisi se transfuse in perfectam quandam Christi crucifixi imaginem? Et dum jam non sese, sed solum Christum in se vivere; quid nisi in Christum sese transformatum testatur?

Gal: 2.

Quartò: Ad hanc porrò (ut ita appellem) Christiformitatem, diuturnâ exercitatione, acque distinctâ virtutum ejus in moribus nostris atque actibus expressione, posse denique perveniri; Sanctus quoque indicat Ambrosius; qui cum illa à nobis alibi memorata dixisset: Christum scilicet velut signaculum portandum in fronte, in corde, in brachio, & ita singulis quodammodo membris nostris imprimendum, tum illa subdit huc pertinentia: *Luceat ergo imago ejus in confessione, luceat in dilectione, luceat in operibus & factis; ut si fieri potest (inquit) tota ejus species exprimat in nobis.*

L. de Isaac. c. 8.

Quemadmodum enim, cum quis picturâ aut statuariâ arte Christi crucifixi simulachrum exprimere instituit, post rudem universi operis in tabula aut marmore adumbrationem designationemve, descendit deinde ad partes singulas, & hanc primùm, tum istam, mox aliam conformando, explendo, expoliendo, perfectam denique Crucifixi reddit imaginem, & (quod dici solet) numeris omnibus absolutam: Ita qui Dominicæ imitationis ac repræsentationis studio, identidem in Christum crucifixum, velut Christianæ ac perfectæ vitæ formam & exemplar aspicit, & modò illius inter adversa atque acerba patientiam incredibilem, modò paupertatis, doloris, contemptus sitim ingentem, in se transfundere atque exprimere satagit; post autem, exactissimam ejus usq; ad mortem obedientiam, & summam humanæ voluntatis cum paterna ac divina consensu, demum ardorem immensæ charitatis, atque illud, sive gloriæ divinæ, sive salutis animarum studium infatigabile, in

in sese effingit ac repræsentat imitando; postquam in his singulis, veluti totidem viri dolorum membris mysticis, conformandis atque elaborandis plusculum temporis operæq; posuerit, ita ad extremum in semetipso immutari, & quasi reformari poterit, ut felicissimâ metamorphosi in Crucifixi transformetur imaginem, & quidam quasi Christus appareat: juxta quod dicere non dubitavit Origenes: *Quis perfectus est, & vivit in eo Christus, de eo dicitur MARIE: Ecce filius tuus Christus.*

*Prof. in Jo-
an.*

Postremò: Huc accedit denique, quòd ipse Christus, qui, uti insinuabamus, signaculo sive sigillo sese comparat in Canticis, nihil magis expetere videatur, quàm ut lectum nobis imprimat; tantùmq; expectet, ut (quod in nobis est) materiam nos aptam atque facilem præbeamus, & sibi nos ritè configurare volenti, desiderio atque amore obsecundemus.

§. 3.

Amore præsertim eam transformationem perficit.

AD extremum addimus; eam vim esse ardentis amoris, & præsertim sancti atque divini, ut amantem transformet in amatum; & (uti modò cum Bonaventura de divinis amore dicebamus) etiam lutum in Deum transfiguret. Nam ut universè pronunciat S. Dionysius: *Amor extaticus est, & amantem extra se rapit, & in amantem transfert; non affert, duntaxat, sive dilecti desiderio, sed etiam, quoad fieri potest, assimilatione quadam indolis, & tanquam immersione ac transfiguratione naturæ.* Quapropter & ipse Dei Unigenitus, quâdam sui erga nos immensi amoris ecstasi, extra se quasi egrediens, nobis similis per omnia factus est, non naturâ tantùm nostrâ susceptâ, sed nostris etiam in se translatis miserijs ac doloribus; adeòq; non unâ duntaxat, sed variâ sui transformatione, aut transfiguratione.

*De div. nom.
c. 4.*